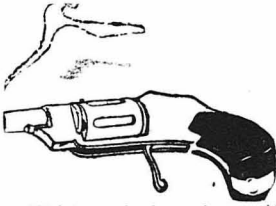

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Ο μυστηριώδης δολοφόνος του Λενδίνου που δεν ανέκαλύφθη ποτέ. Πώς εκδικήθηκε ένας πεταχός το παιδί του. Η περίπτωση των «πολλαπλών» φόνων. Η έκταπλη δολοφονία του συμβολαιογράφου Άγκερσταίν. Πώς σκότωσε τη γυναίκα του και την πεθερά του. Ο μπαρμανές μπαλάτζι! Ο έμπρησμός του σπιτιού. Η σύλληψις του τρομερού δολοφόνου, κ.τ.λ.

Ολόκληρος ο κόσμος αναστατώθηκε από λίγους αιώνας πριν από τα φερόβα έργα...

Το φαινόμενο όμως αυτό δεν είναι μοναδικό στα εγκληματολογικά χρονικά. Πολλές παρόμοιες περιπτώσεις έχουν παρουσιαστεί ως τώρα. Έτσι, μία τέτοια υπόθεση, η οποία είχε προκαλέσει φοβερό θόρυβο στην εποχή της, κατά το 1880 δηλαδή, ήταν η υπόθεση του μυστηριώδους δολοφόνου του Λονδίνου. Μέσα σε λίγους μήνες, είχαν βοηθεί δολοφονημένες σε διάφορα μέρη της Αγγλικής πρωτεύουσής κατά γυναίκες του ημιζώου. Όλες είχαν σκοτωθεί κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, πράγμα που έκανε την αστυνομία να συμπεράνει ότι ο δολοφόνος ήταν ο ίδιος και στους έξι φόνους. Υστερα από την έβδομη δολοφονία δεν έγινε πια άλλο παρόμοιο έγκλημα, παρ' όσον δέ τις προσπάθειες της η αγγλική αστυνομία δεν κατοχύρωσε ποτέ ν' ανακαλύψει και να συλλάβη τον τρομερό δολοφόνο. Εννοείται, ότι η πιο απίθανη εξήγησις εδόθησαν τότε στο μυστήριο αυτό. Η πιο πιθανώτατος ότι όλες είναι ότι ο δολοφόνος θα ήταν κανονικά πεταχός, του οποίου το παιδί κατεστράφη από κάποια γυναίκα ελαφρών ήθους και ο οποίος θέλησε να εκδικηθή τον γάμο του σκοτώνοντας όλες γυναίκες του ημιζώου...

Οι «πολλαπλούς» λεγόμενοι φόνου αποτελούν ένα έντελως διαίτητο κενόμαλο της εγκληματολογίας και έχουν μελετηθεί επιστημονώς από τους διαφόρους ειδικούς επιστήμονες. Τις περισσότερες φορές οι φόνου αυτοί γίνονται από ανθρώπους που δεν είναι έντελως κακά διανοητικώς. Έτσι, από 119 εγκληματίες, οι οποίοι συνελήφθησαν κατά την τελευταία δεκαετία στην Εδουάη ως ένοχοι πολλαπλών δολοφονιών, μόνον οι 37 βοήθησαν διανοητικώς ύψους. Οι άλλοι 82 υπέγραψαν—όπως απέδειχθη—από φροσύνη ή ήσαν πραγματικώς παρρηφόνες.

Μία από τις φρικωδέστερες πολλαπλές δολοφονίες των τελευταίων ετών είχε και η διαπραχθείσα από το συμβολαιογράφο Φρίτ Άγκερσταίν, ο οποίος σκότωσε την 1 Δεκεμβρίου 1925 όλο αυτό που βρίσκονταν μέσα στο σπίτι του... Ένα μήνα πριν από το έγκλημα του Άγκερσταίν είχαν παρατηρηθεί στα βιβλία του διάφορες ανομαλίες, οι οποίες σφαιρίζοντο σε μικροκαταρρήσεις του. Συγκεκριμένα στο σπίτι του η ζωή ήταν άφορητη. Η γυναίκα του, η οποία υπέφερε από ύστερία βαρείας μορφής, είχε αποπειραθεί έσπευστα να αυτοκτονήσει. Στο τέλος μάλιστα, έστειλε στο σχέδιό της ένα μαρσοκέλεστο αυτοκινητιστικό γράμμα, στο οποίο του έγραφε πως θ' αυτοκτονούσε ο-ποσδήποτε μία ημέρα και δεν υπήρχε λόγος να εξακολουθή να την προσέχει και να την επιδοξεί να έντελως το σχέδιό της. Αυτό έκανε τον Άγκερσταίν να συλλάβη στο μυαλό του το δολοφονικό του σχέδιο και να το καταιστροφή με όλες του τις λεπτομέρειες.

Το βράδυ της 1ης Δεκεμβρίου λοιπόν—από προηγουμένως η γυναίκα του του έσπευσε και πάλι την επιθυμία της να πεθάνη και μάλιστα να πεθάνη μαζί του—όρισσε έξω από το ορθόθετο του και άδειασε και τις έξι σφαίρες του έλάνου της. Ύστερα έτρεξε στο κελιά και πήρε ένα μπαλάτζι. Εννομεταξύ όμως η πεθερά του έστειψε από τους παραβολισμούς και έτρεξε να ιδεί τι συμβαίνει.

Ο συμβολαιογράφος, βλέποντάς την ματωρή του, της κατέφερε μία με τον μπαλάτζι και την σκότωσε, γιατί—όπως δικαιολογήθηκε αργότερα στην απολογία του—δεν εφάρμοζε πάντοτε καλά προς την γυναίκα του. Το έλομενο θύμα του ήταν η υπηρέτρια του έτρεξε κι' αυτή να ιδεί τι συμβαίνει.

Εννομεταξύ κάποτε να ξημερώσει, πήγε μες στο σπίτι ήταν ο βοηθός του περιβολιά. Μόλις τον αντίκρισε ο Άγκερσταίν έπεσε θύμα του με την κρομμύδα και, κατακείμενος ένα τρομερό χτύπημα, τον έστειλε κι' αυτόν στον άλλο κόσμο. Την ίδια στιγμή πήγε στο σπίτι και η κοινάδα του, η οποία γράζε από έναν χορό, στον οποίον είχε περάσει τη νύχτα της. Μόλις αντίκρισε το φρικώδες εκείνο θέαμα έβαλε τις φωνές. Πριν προφτάσει όμως να ζητήσει βοήθεια, την προσέθεσε ο γυμναστής της στην σκάλα και την εσκότισε κι' αυτήν. Ύστερα δέ την έφερε μέσα στο σπίτι.

Σε λίγη ώρα έφθασε ο περιβολιάς, τον οποίον ο συμβολαιογράφος ξεπάρτησε επίσης πριν προφτάσει να αντίληψη τίποτε.

Τα τελευταία τέλος θύματα του ήταν οι δύο βοηθοί του γραμείου του, τους οποίους εσκότισε επίσης με τον μπαλάτζι τον ένα κατόπι του άλλου. Τού πρώτου του θρημάτιος του κρανίον και τον δεύτερο, αφού προηγουμένως τον κινήθηκε μέσα σ' όλα τα διαμιά του σπιτιού του, του κατέφερε με τον μπαλάτζι ένα χτύπημα τόσο δυνατό, ώστε στάθηκε αδύνατο να βγεί κατόπι από το κρανίον του το φονικό έργαλειο! Έτσι ο φονικός αυτός δολοφόνος εσκότισσε μέσα σε λίγες ώρες όλους τους ανθρώπους του βοιστόντουσαν η ποι' πήγαν το προί στο σπίτι του.

Ύστερα από τα όσα έγκλημά του, ο Άγκερσταίν έλλαξε τα κατέβηκε στο γραμείο του, όπου έλαβε όλα τα χαρτιά και τα βιβλία. Από έπισκέπτας μάλιστα που έλαγαν για υπόθεσις τους, τους δέχτηκε και σιωπηλάσε μαζί τους με όλη του την ψυχραιμία. Αργότερα, στην μαρτυρία κατέθεσε τους, οι δύο αυτοί άνθρωποι κατέθεσαν ότι παρατήρησαν κάποια ταραχή στο πρόσφοτο του Άγκερσταίν.

Έπειτα ο Άγκερσταίν, μολονότι έβραζε μαγδαία, βγήκε έξω και έπεσκέπθη διαφόρους γνωστούς του, στους οποίους παραπονήθηκε για την άνοχη νύχτα του περασ. Εννομεταξύ το σπίτι του με τα όσα προημια ήταν κλειδωμένο. Ο Άγκερσταίν γράψε σ' αυτά το βράδυ, και αφού έγραψε βενλίνα σ' όλα τα δωμάτια, έβαλε φωτιά. Μόλις όμως αντίκρισε τις φωνές, έτρεχισε κι' έτρεξε έξω για να σωθή. Τότε σάπιασε τον σάβλο του ο οποίος βοήθησε μαρτυρά του και στο τέλος πληρώθηκε κι' ο ίδιος σε διάφορα μέρη η ένα μεγάλο κληρικικό μαρτύριο. Πολλές από τις πληγές του ήταν άσχετα επικίνδυνες. Όταν τέλος τον συνέλαβε η αστυνομία ήταν σχεδόν τελείως έξημ, πλημμένο από το αίμα που είχε ρυσιά και το μόνο που υπέφερε να πή ήταν ότι στο σπίτι είχε γίνει μία έπίθεσις εκ μέρους 15 ληστών.

Ο Άγκερσταίν δεν υπέφερε από κάποια κληρικώμαχη νόσο. Ήταν όμως φημισός και από καιρού τις κατόν έδινε σημεία μαγιάς καταδιώξεως. Στην αρχή είχε σκοπό να σκοτώσει μόνο τη γυναίκα του και να αυτοκτονήσει κι' ο ίδιος. Τους άλλους φόνους τους έκανε αι' ένα για να μην σπάσουν μαρτυρίες των εγκλημάτων του και αι' έτερον γιατί το αίμα στο τέλος τον έμεινε. Πάντως οι ειδικοί δεν απόρριψαν να βρουν σ' αυτόν στοιχεία πλήρους διανοητικής άνοστροφίας, και έτσι ο Άγκερσταίν κατεδικάσθη εις θάνατον και η γυναί' του έξετελέσθη.

Μολονότι έβραζε μαγδαία, ο Άγκερσταίν βγήκε έξω...

Κιωνιά έξημταριά χρόνια, πριν από το έγκλημα αυτό συνέβη ένα άλλο, σχεδόν όμοιο. Το 1866, κάποιος Τιμ Τόντε από το Χόλσταϊν της Γερμανίας, εσκότισε όλα τα μέλη της οικογένειάς του, η οποία αποτελείτο από όλο αυτό πρόσωπα και ύστερα έβαλε φωτιά στο σπίτι του. Η ένοχη του ανακαλύφθηκε πολύ αργότερα γιατί ο Τόντε είχε την ανάμειξη να προσηύχθη ύμωδη 1400 ταλλήμων για την ανακάλυψη των δολοφόνων. Κατά την απολογία του δέ έδηλωσε ότι έκανε το έγκλημά του από μίση προς την οικογένειά του.

Ο ΔΟΥΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ

Με γνωστόν η οικονομική καταστροφή του Αλεξάνδρου Λομιάς όφειλεται στη μεγάλη σπατάλη του και ιδίως στην ιδέα που είχε να χτίσει την περίφημη έπιάνη του Μοντεντρίστου, η οποία του έστοίχησε τεράστια ποσό.

Έκει μέσα δεχτόνι πλήθος έπισκεπτόντων και φιλοξενούμενων και διατηρούσε ολόκληρο σινταμα έπιτησιών, οι οποίοι τον έξελξαν σχεδόν φανερά.

Μία φορά ο Λομιάς, πηγαίνοντας στο Παρίσι, άφησε το κλειδί και την έπιστάσια της έπιάνης του στην φίλη του κνοία Περόν.

Ύστερα όμως από λίγες μέρες έλαβε εις μέρους της την ακόλουθη απέλπιστη έπιστολή:

«Στο κελιά, του έγραφε, δεν όλοχει πια κοινό κρασί ν' αυτός τους κακοποιημένους υπηρέτες σας... Τι να τους δώσω να πιούν; Δεν έμεινε ταρά μόνο σαμπάνια...»

Και ο Λομιάς της απάντησε: «Έ, τότε δός τους να πιούν σαμπάνια! Έως αυτή τους κάνει ν' ανήρωμένοι λιγάκι!»

